

varuje Sv. Kungota raznih nezdod. Tukaj sva vedrila in prenočila v gostoljubni hiši blagega župnika in šla drugega dné po prijaznih brdih nizdolu. Vreme je bilo iz prva deževno, ko pa sva prišla do Dravinje, razvlekle so se megle in nastal je najlepši dan. Rada bi bila šla drugega dné tudi na Konjiško goro od severne strani, toda dež naju je pognal v trg, ko sva baš prisopihala do polovice nje visokosti. Ker so šolski prazniki že potekali, odpravila sva se naposled domov.

Je pa davi slan'ca pala.

Kaj povešaš svojo glavo,
Ti cvetica drobna, mala? — —
Mrtvi cvet me zrè sanjavo:
»Je pa davi slan'ca pala!«

Kaj se solza ti vsiljuje,
Deklica mladostno zala? — —
Mračno mi okó pričuje:
»Je pa davi slan'ca pala!«

Kaj je tebi, duša moja?
Kaj bi toli žalovala! — —
Pesem mi ne dá pokoja:
»Je pa davi slan'ca pala!«

Framčan.

Dovolj bi bilo cvetje.

Drevó v jesenskem cvetu,
Kakó me veseliš,
Da nade pokopane
Iz nova mi budiš!

Mogoče, da kdaj meni
Zacvete še pomlad —
Dovolj bi bilo cvetje,
Prepozno je za sad!

Framčan.

Moji spomini.

Dosti, če srcá površje
Sreče mi otaja žar,
Saj v globine, še mrzlejše,
Ne posegel bi nikdár.

Svetlim žarkom nepristopnih
Tam spominov žije sto,
Zaklenila jih usoda
Meni v dušo je mladó.

Occultus.

